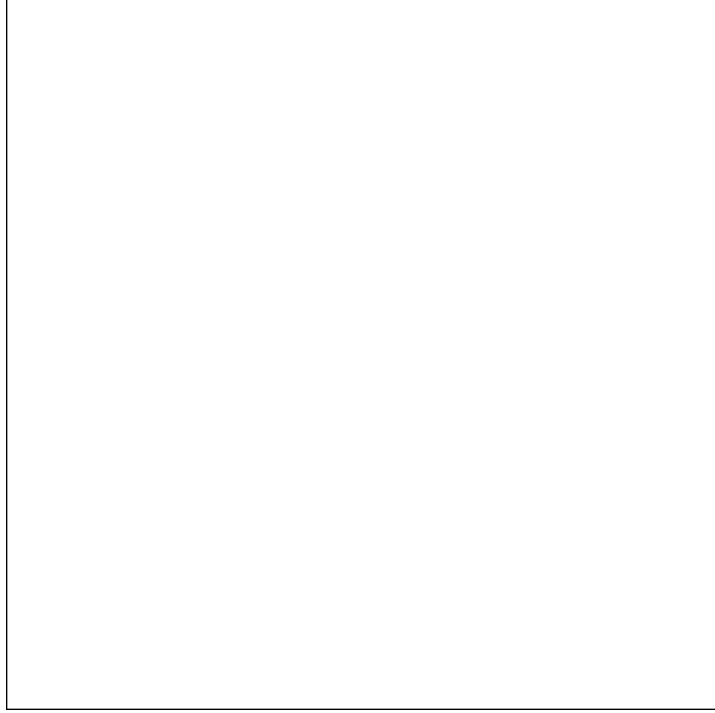

(uten bilder)

|| nivå 5

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Karla Comanda
- tagalog / nynorsk

Si Simbegwire
Simbegwire

Barnebøker for Norge

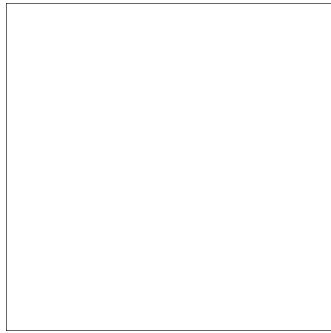
barneboker.no

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Skrevet av: Rukia Nantale
Illustrert av: Benjamin Mitchley
Oversatt av: Karla Comanda (tl), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (m)

Nagdalamhati si Simbegwire nang pumanaw ang kanyang Nanay. Ginawa ng Tatay ni Simbegwire ang lahat ng kanyang makakaya para alagaan ang kanyang anak. Unti-unti, natutunan nilang maging masaya, kahit na wala na ang Nanay ni Simbegwire. Tuwing umaga ay naupo sila at pinag-usapan ang darating na araw. Bawat gabi ay magkasama silang naghain ng hapunan. Pagkatapos nilang hugasan ang mga pinggan, tinulungan si Simbegwire ng Tatay niya sa kanyang takdang-aralin.

...

Då Simbegwire si mor døydde, vart ho veldig lei seg. Simbegwire sin far gjorde sitt beste for å ta hand om dotter si. Litt etter litt vart dei lukkelege igjen, utan Simbegwire si mor. Kvar morgon sat dei og snakka om dagen som låg føre dei. Kvar kveld laga dei middag saman. Etter at dei hadde teke oppvasken, hjelpte Simbegwire sin far henne med leksene.

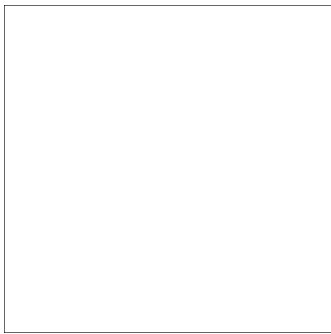

Isang araw, ginabi ng uwi ang Tatay ni Simbegwire. "Nasaan ka na, anak?" tawag niya. Tumakbo si

Simbegwire sa kanyang Tatay. Tumigil siya nang nakita niyang hawak ng Tatay niya ang kamay ng isang babae. "Gusto kong makilala mo ang isang taong espesyal, anak. Ito si Anita," nakangiti niyang sinabi.

...

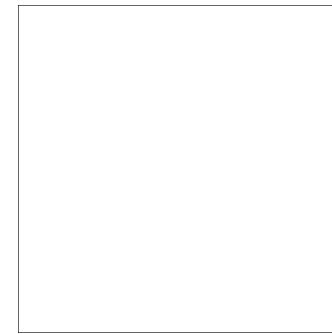
Ein dag kom Simbegwire sin far heim seinare enn vanleg. "Kor er du, jenta mi?" ropte han. Simbegwire ei dame i handa. "Eg vil at du skal møta ei spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita", sa han og smilte.

“Ikinagagalak kitang makilala, Simbegwire. Lagi kang ikinukwento sa akin ng Tatay mo,” sabi ni Anita. Pero hindi niya kinamayan o nginitian ang bata. Tuwang-tuwa sa galak ang Tatay ni Simbegwire. Lagi niyang binabanggit na sama-sama silang maninirahan, at kung gaano magiging kaganda ang buhay nila. “Anak, sana tanggapin mo tanggapin mo si Anita bilang iyong ina,” sabi niya.

...

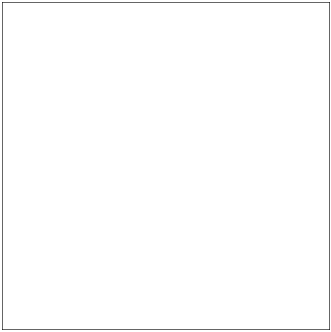
“Hei Simbegwire, far din har fortalt meg mykje om deg”, sa Anita. Men ho smilte ikkje og tok ikkje handa til jenta. Simbegwire sin far var glad og begeistra. Han snakka om at dei tre skulle bu saman, og kor godt dei skulle få det. “Jenta mi, eg håpar du vil akseptera Anita som mor di”, sa han.

Sumunod na linggo, inanyayahan ni Anita si Simbegwire, kasama ng kanyang mga pinsan at tiyahin, sa kanilang bahay para sa isang tanghalian. Ang sarap ng handaan! Inihain ni Anita ang lahat ng paboritong pagkain ni Simbegwire, at kumain ang lahat hanggang sila’y nabusog. Naglaro ang mga bata habang nag-usap ang mga matatanda. Nakaramdam si Simbegwire ng kasiyahan at lakas ng loob. Napag-isipan niya na marahil, sa madaling panahon, ay uuwi siya para manirahan kasama ng kanyang Tatay at kanyang madrasta.

...

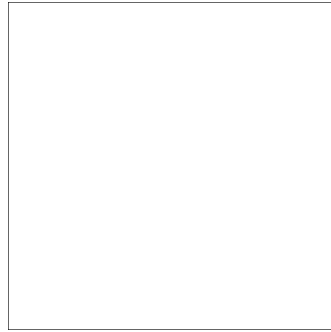
Neste veke bad Anita Simbegwire, saman med fetrane, kusinene og tanta, heim til seg på eit måltid. For ein fest! Anita laga alle yndlingsrettane til Simbegwire, og alle åt til dei vart gode og mette. Deretter leikte borna medan dei vaksne snakka. Simbegwire følte seg glad og modig. Ho bestemte at snart, veldig snart, skulle ho flytta heim og bu med far sin og stemor si.

Nagbago ang buhay ni Simbegwire. Hindi na siya nakakapong kasama ng kanyang Tatay tuwing umaga. Masayado nang pagod para gumawala ng takdang-aralin si Simbegwire sa gabí dahil sa damí ng gawain-bagay na iniutos ni Anita. Natutulog siya kaagad matapos ang hapunan. Ang makulay na kumot na bigay sa kanya ng kanyang Nanay ang tanging nagbibigay-ginhawa kay Simbegwire. Tila hindi napapansin ng kanyang Tatay na hindi masaya si Simbegwire.

...

Livet til Simbegwire forandra seg. Ho hadde ikkje lenger tid til å sitja saman med far sin om morgonen. Anita gav henne så mykje husarbeid at ho vart for siten til å gjera leksene om kvelden. Ho gjekk rett til sengs etter middag. Den einaste trøysta ho hadde var eit fargerikt teppe mor hennar hadde gjeve henne. Det verka ikkje som Simbegwire sin far merka at dotter hans var ulykkeleg.

Araw-araw ay dumalaw ang kanyang Tatay. Dumating ang panahon na isinama rin niya si Anita. Hinawakan niya ang kamay ni Simbegwire. "Patawarin mo ako, anak, at nagkamali ako," iyak niya. "Puwede mo ba akong bigyan ng isa pang pagkakataon?" Tumingin si Simbegwire sa kanyang Tatay at sa nag-aalalang mukha nito. Pagkatapos ay humakbang siya at dahan-dahang niyakap si Anita.

...

Far hennar vitja henne kvar dag. Etter kvart kom han med Anita. Ho rakk handa til Simbegwire. "Eg er veldig lei meg, vesla, eg tok feil", gret ho. "Vil du la meg prøva igjen?" Simbegwire såg på far sin og den bekymra mina hans. Då gjekk ho bort til Anita og la langsam armene rundt henne.

Makalipas ang ilang buwan, sinabi ng Tatay ni Simbegwire na luluwas muna siya ng matagal. “Kailangan kong bumiyahé para sa aking trabaho,” sabi niya. “Pero alam kong aalagaan ninyo ang isa’t isa.” Nalumbay si Simbegwire, pero hindi ito napansin ng kanyang Tatay. Hindi kumibo si Anita. Hindi rin siya masaya.

...

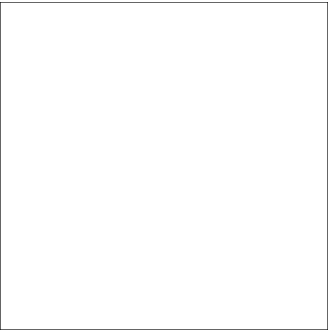
Etter nokre månader fortalde Simbegwire sin far dei at han skulle vera borte eit bel. “Eg må reisa på grunn av jobben min”, sa han. Men eg veit at de kjem til ta vare på kvarandre.” Simbegwire såg trist ut, men faren la ikkje merke til det. Anita sa ikkje noko. Ho var ikkje glad ho heller.

Nakikipaglaro si Simbegwire sa kanyang mga pinsan nang makita niya ang kanyang Tatay mula sa malayo. Natakot siya na baka galit ito, kaya nagtago siya sa loob ng bahay. Pero nilapitan siya ng kanyang Tatay at sinabi, “Simbegwire, nakahanap ka ng perpektong Nanay para sa sarili mo. Isang Nanay na nagmamahal at nakaiintindi sa’yo. Ipinagmamalaki kita at mahal kita.” Napagsangayunan nila na maaaring makitira si Simbegwire sa kanyang tiyahin hangga’t kailan niya gusto.

...

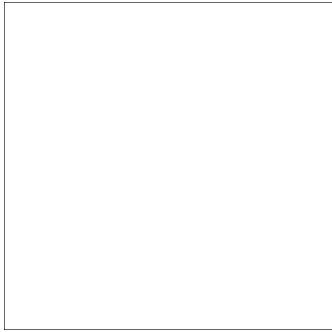
Simbegwire leikte med fetrane og kusunene sine då ho såg far sin på lang avstand. Ho var redd han skulle verta sint, så ho sprang inn i huset og gøymde seg. Men far hennar gjekk til henne og sa: “Simbegwire, du har funne den beste mora i verda. Ei som er glad i deg og forstår deg. Eg er stolt av deg og glad i deg.” Dei vart samde om at Simbegwire skulle verta buande hos tanta si så lenge ho ville.

Lumala ang kalagayan ni Simbegwire. Kapag hindi niya natapos ang kanyang gawaing-bahay, o kapag nagreklamo siya, sinaktan siya ni Anita. Halos ubusin ng babae ang hapunan, at kapiranggot na tira lang ang iniwan para kay Simbegwire. Umiyak si Simbegwire gabigabi, yakap-yakap ang kumot ng Nanay niya.

...

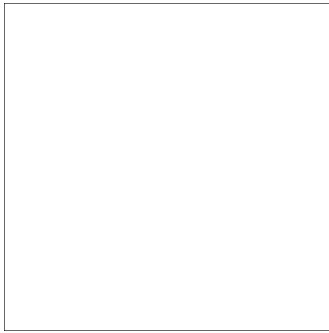
Ting vart berre vondare for Simbegwire. Viss ho ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klaga, slo Anita henne. Og under middagen at Anita det meste av maten, slik at Simbegwire berre fekk nokre få restar. Kvar natt gret Simbegwire til ho fall i søvn medan ho klemde rundt teppet frå mor si.

Nang bumalik ang Tatay ni Simbegwire, nakita niyang walang laman ang silid nito. "Anong nangyari, Anita?" malungkot niyang tanong. Ipinaliwanag ng babae na lumayas si Simbegwire. "Gusto ko lang naman na galangin niya ako," sabi niya. "Pero marahil ay naging masyado akong mahigpit." Umalis ang tatay ni Simbegwire at tinahak ang direksiyon ng ilog. Nagpatuloy siya sa nayon ng kanyang kapatid para alam in kung nakita ba niya si Simbegwire.

...

Da Simbegwire sin far kom heim, sag han at rommet hennar var tomt. "Kva har skjedd, Anita?" spurde han bekymra. Kvinna svara at Simbegwire hadde stukke av. "Eg ville at ho skulle respektera meg", sa ho. "Men kanskje eg var for streng." Simbegwire sin far forlet huset og gjekk i retning av bekken. Han heldt fram til landsbyen til systor si for a finna ut om ho hadde sett Simbegwire.

Isang umaga, tinanghali ng gising si Simbegwire.
“Tamad!” sigaw ni Anita. Hinila niya si Simbegwire mula sa kanyang kama. Naipit sa isang pako ang kanyang pinakamamahal na kumot, at napunit ito sa dalawang piraso.

...

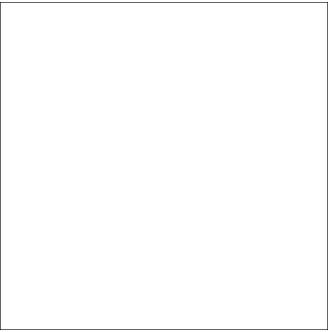
Ein morgon brukte Simbegwire lang tid på å stå opp.
“Din lathans!” ropte Anita. Ho drog Simbegwire ut av senga. Teppet ho var så glad i sat fast på ein spikar og rakna.

Dinala si Simbegwire ng kanyang tiyahin sa kanilang bahay. Naghain siya ng mainit na pagkain para kay Simbegwire at pinatulog kasama ng kanyang mahal na kumot. Nang gabing iyon, lumuha si Simbegwire sa kanyang pagtulog. Pero ito ay luha ng ginhawa. Alam niyang aalagaan siya ng kanyang tiyahin.

...

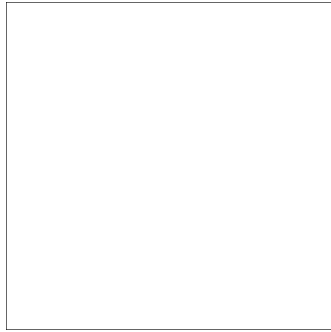
Tanta til Simbegwire tok med seg barnet til sitt eige hus. Ho gav Simbegwire varm mat, og la henne til å sova med teppet til mor si. Den natta gret Simbegwire idet ho sovna. Men det var fordi ho var så letta. Ho visste at tanta hennar ville ta seg av henne.

Nabalisa si Simbegwire. Napagdesisyanan niyang maglayas sa kanila. Kinuha niya ang mga kapiraso ng kumot ng kanyang Nanay, nagbaon ng kaunting pagkain, at nilisan ang kanilang bahay. Sinundan niya bumaba si Simbegwire mula sa puno. Niyakap ng kanyang tiyahin si Simbegwire at pinatahan siya.

...

Simbegwire var veldig opprørt. Ho bestemte seg for å rømme. Ho tok bitane frå teppet til mora, pakka litt mat og drog av garde. Ho følgde den same vegen som far hennar hadde teke.

Tumungin ang babae sa itaas ng puno. Nang makita niya ang bata at ang makukulay na kapiraso ng kumot, umiyak siya, "Simbegwire, anak ng aking kapatid!" Tumigil sa paghuhugas ang ibang babae at tinulungan bumaba si Simbegwire mula sa puno. Niyakap ng kanyang tiyahin si Simbegwire at pinatahan siya.

...

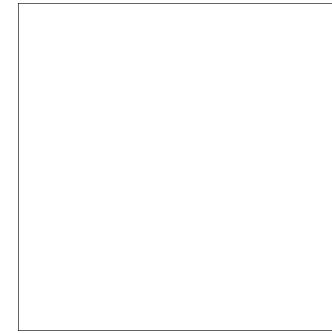
Denne kvinna sag opp i treet. Da ho sag jenta og bitane av det fargerike teppet, ropte ho: "Simbegwire, dottera til bror min!" Dei andre kvinnene stoppa å vaska og hjelpte Simbegwire med å klatra ned frå treet. Tanta hennar gav den vesle jenta ein klem og prøvde å trøysta henne.

Kinagabihan, umakyat siya sa isang mataas na puno malapit sa ilog at gumawa ng tulugan gamit ang mga sanga. Habang pinatutulog niya ang kanyang sarili, umawit siya: “Maama, maama, maama, iniwan mo ako. Iniwan mo ako at hindi ka na bumalik. Hindi na ako mahal ni Tatay. Nanay, kailan ka babalik? Iniwan mo ako.”

...

Då kvelden kom, klatra ho opp i eit høgt tre ved ein bekk og reidde seg ei seng i greinene. Då ho gjekk og la seg, song ho: “Mamma, mamma, mamma, du forlét meg. Du forlét meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikkje glad i meg lenger. Mamma, når kjem du tilbake? Du forlét meg.”

Kinaumagahan, inawit itong muli ni Simbegwire. Nang dumating ang mga kababaihan sa ilog para maglaba, narinig nila ang panaghoy galing sa mataas na puno. Akala nila na hangin lamang ito na pumapagaspas sa mga dahon, at nagpatuloy sa kanilang gawain. Pero pinakinggang mabuti ng isa sa mga babae ang awit.

...

Neste morgon song Simbegwire songen igjen. Då kvinnene kom for å vaska kleda sine i bekken, hørde dei den triste songen frå høgt oppe i treet. Dei trudde det berre var vinden som rasla med blada og heldt fram med arbeidet sitt. Men éin av kvinnene hørde veldig nøye på songen.